

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorvm Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. CXV. Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo, &c. Carm. gen. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

PSAL. CXV. Non nobis Domine, non
nobis, sed nomini tuo, &c. Carm. gen.,

T E magne rector orbis, haud uictoriam
Ex hoste iæuo poscimus,

Nos ut per omnes fama gentes differat,

Nec apparatu ut splendido

Per ora uulgi nos triumphus aureo

Curru superbos transferat:

Sed impiorum ut sæcla gentium sciant

Te largum opis cultoribus

Tuis, fideq; semper immutabili

Promissa promptum soluere.

Ne forte rebus insolentes prosperis,

Vbi nunc Deus uester? rogent.

Deus astra noster incolens, mortalium

Nutu suo res temperat.

At impiarum finxit error gentium

Manu deos inutiles:

Aurum caminis excoquens, aut malleis

Massa è sequaci bracteas

Ducens, figura multiformi ludicra

Affixit aris numina.

Inane uocis os habent: oculos habent,

Orbes inanes luminis.

Naribus odores nec trahunt, nec auribus

Surdis sonores hauriunt:

Palpare manibus non queunt, torpentibus

Nec ingredi uestigij.

Nec

Nec uox anhelis edita è pulmonibus,
Cauo recurrit gutture.
Quicunq; tales fngit aut colit deos,
Dijs ipse similis fit suis.
At tu Iacobi gens, loca fiduciam
Omnem salutis in Deo.
Qui te potenti subleuabit dextera,
Et in periclis proteget.
Et uos Aronis posteri, spem ponite
Omnem salutis in Deo,
Qui uos potenti subleuabit dextera,
Et in periclis proteget:
Quicunq; cultor es Dei, fiduciam
Loca salutis in Deo,
Qui te potenti subleuabit dextera,
Et in periclis proteget:
Qui nos fauore semper amplexus memor
Fouit fouetq; sedulò:
Cunctos Iacobi qui fouebit posteros,
Aronis & sacrum genus.
Qui se colentes siue iuuenes, seu senes,
Fouebit & custodiet,
Qui nosq; donis semper augebit nouis,
Et liberorum liberos.
Nam nos profanis segregauit gentibus,
Cæli soliq; conditor.
Cælum sibi ipse regiam fecit, solum
Sedem dedit mortalibus.
Remunerantes muneribus illum ut suis
Rerum parentem agnoscerent.
Neq; ora laudes in tuas soluent, pater,

P ii

Quos mors teget silentio.

Nos te parentem agnoscimus, qui spiritu
Vitalis auræ uescimur.

Te prosequemur laudibus, dum lucido
Sol axe terras ambiet.

PSAL. CXVI. Dilexi, quoniam exaudiens
Dominus uocem orationis meæ, &c.

Carm. gen. 10.

T Oto pectori diligam
Unicè & Dominum colam,
Qui lenis mihi supplici
Non duram appulit aurem.
Aurem qui mihi supplici
Non duram dedit: hunc ego,
Donec pectora spiritus
Pulset, semper amabo.
Iam mors ante oculos erat,
Iam stabam super aggerem
Busti, iam dolor anxius
Omni ex parte premebat:
Expes tum prece supplice
Oraui Dominum, Pater,
Quælo, inquam, miserabili
Saltem consule uitæ.
O iustum Dominum & bonum,
Et primum ueniæ auxili
Is me & consilij indigum
Seuo texit ab hoste.

Ergo